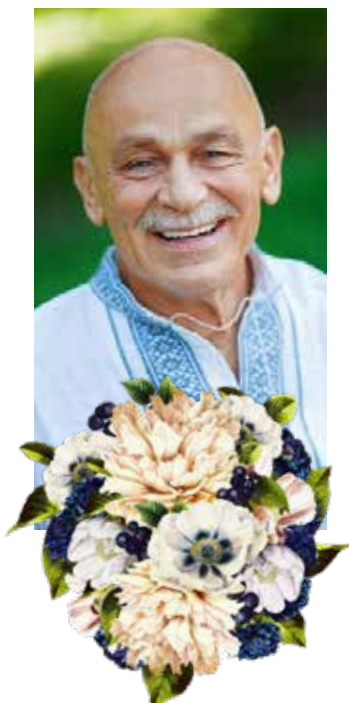

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2026) Із закоханістю в навколишній світ. *Народна творчість та етнологія*, 2 (410), 9.

[Editorial] (2026) With Love for the World Around. *Folk Art and Ethnology*, 2 (410), 9.

ІЗ ЗАКОХАНІСТЮ В НАВКОЛИШНІЙ СВІТ

Цьогоріч видатний мистецтвознавець, професор, доктор мистецтвознавства **Михайло Селівачов** святкує 80-річний ювілей! Його шлях у мистецтвознавстві розпочався в Інституті живопису, скульптури та архітектури імені І. Ю. Рєпіна в Петербурзі. У 1972–1975 роках він навчався в аспірантурі ІМФЕ ім. М. Т. Рильського, по закінченню якої захистив кандидатську дисертацію «Питання дослідження декоративно-прикладного мистецтва України в радянському мистецтвознавстві 1945–1975 років». У 1996-му в ІМФЕ ім. М. Т. Рильського захистив докторську дисертацію «Українська народна орнаментика: типологія, номінації, стилістика». З 1983 року М. Селівачов – член Національної спілки художників України. З 2005-го – член Міжнародної асоціації критиків мистецтва (АІСА). З 2008-го – почесний академік АН Вищої школи України. У 2021 році – стипендіат Кабінету Міністрів України за видатні заслуги у сфері вищої освіти, у 2024-му – нагороджений Великою срібною медаллю Академії мистецтв України, з 2011 року – професор. На рахунку ювіляра понад 700 публікацій, що вийшли українською, російською, польською, англійською, румунською мовами в Україні, країнах колишнього СРСР, Канаді, США, Австралії, Аргентині та ін. Серед його монографій – «Народне мистецтво і сучасність» (1980), «Декоративно-прикладне мистецтво України в радянському мистецтвознавстві» (1981), «Плодотворність взаємозбагачення. Сучасні міжетнічні взаємини в народній декоративній творчості» (1984), «Про українське народне мистецтво та його сучасну долю» (1993), «Folk designs of Ukraine» (1995) та «Лексикон української орнаментики» (2005).

У 1991–1992 роках М. Селівачов досліджував колекцію Українського музею в Нью-Йорку. Згодом співпрацював з Національним центром народної культури «Музей Івана Гончара», де організовані ним конференції «Гончарівські читання» залучили широке коло мистецтвознавців. У 1999–2010 роках М. Селівачов очолював вісник археології, мистецтва, культурної антропології «Ант». Широке коло наукових зацікавлень віддзеркалює його редакторська та видавнича діяльність: М. Селівачов – відповідальний та науковий редактор, а також автор розділів і передмов до понад 20 фахових збірників і колективних монографій. Михайло Романович – невтомний організатор та учасник численних наукових конференцій в Україні, Бельгії, Угорщині, Німеччині, Греції, Італії, Литві, Македонії, Норвегії, Польщі, Росії, Румунії, Словаччині, США. А ще – викладач і науковий керівник численних аспірантських та докторських дисертацій.

Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського засвідчує глибоку шану та повагу іменинникові, щиро пишається багаторічною співпрацею з ним. Зичимо дорогому ювілярові міцного здоров'я, творчого довголіття й невичерпних життєвих сил! Многії, щасливі літа Вам, шановний Михайле Романовичу!

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України

Отримано / Received 26.03.2026

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 18.05.2026

Опубліковано / Published 26.05.2026